

Maka fång och
ägande rätt, the
swara mot
hwarandra nätt.
Betrachtade då
ins...

Nordin, Carl Magnus,

1700-1829 81 Cbza Fo1.

National Library
of Sweden

Hvara fäng och ägande rätt,
 The swara mot hwarandra rätt:
 Betrachtade
 Då

INSPECTOREN öfwer Tullarne och Accisen i Åbo/
 Den Adle och Högachtade Herren

Herr JONAS COLLEEN,

Samt
 Walämborna och Dygdädra Jungfrun

Jungfr. ANNA MARGARETA

WÄRSKESKES;

Girade sin Bröllopsdag/ som skiedde med öfliga ceremonier, och
 under Högstörnämt folks bewistande i Stapelstaden Åbo den 13.
 Aprilis 1736.

Och wälment framgat/
 De Förnämte Contrahenters tienstförbundne
 Tienare

CAROLUS MAGNUS NORDIN.

WSD/ Tryckt af Joh. Kämppe/ Kongl Acad. Boktr.

INSPECTOREN (over Kullarne och Accien i Skol)

S Herren i högden / af allwisand nåd /
 Har skapat och lagat / ett mäçta förråd /
 Af det som skal tjåna till nödtorsten wår ;
 Thet ware sig lefwand / al' det som dött står ;
 Thet wisar oss skriften / hans heliga ord /
 Thet låger then ordning / af honom är giord ;
 Thet torde oss ingen med tråtor och lif /
 Tiltwålla sig mera än födan för lif.
 Men si den färdärswade menniskjans säd /
 Den älskar wållusten och högmodet med /
 Den stretar och trachtar / fast lätt och tung /
 Hur man skal tilltaga och fölla sin pung ;
A Ja / mången oss önskar och gärna skal si /
 At alt hwad som wore / hans egit skal bli.
 För sådan oreda och klagelig sot /
 Har wåra förfäder sökt tråffelig bot ;
A Thet när som itråde och lättingar nog
 Begönte tillwåra och utan all fog /
 Tilmåla sig andras / ja annat alt stätt /
 Införde så dese en ägande rätt.
A Then ägande rätten / bestod ther uti /
 At hwad en tildotes / hans egit skal bli /
 Så at oss den andra / med wite och pligt /
 En skada skal nästan / till bösa och wicht.
 Förutan en dylik delning och slut /
 Så hafwa och lagerna sedan gåt ut /
 At man kan förskaffa sig ägande rätt /
 På löso och falsk och der på mång sätt /
 At andra förtiga / så är det wäl klart /
 Hwad flera tillförne ej ägat och haft /
 Det tillfaller honom som fångar och tar /
 Thet ware sig äwinns / el' oss någon kar.
 På sådant sätt fångas dels gängande få /
 Samt fiskar och foglar / ja skadediur må /
 Ja ästwen oss Wårlor i muslor och sand /
 Det ware i Sverige el' oss i Finland.

Med fångande blifwer då altsamman mitt/
Hwad andra tillförne tynd' gådra til sitt.
Och som I Herr Brudgum allt sådant förståt/
Så har I och saken helt artigt begådt;
Ty nu har I fångat ett angenämt fång/
Som gläder / förnöjer Er tiderna mång.
Och kan ingen mera / med ondt eller godt /
Förwägra then rätten / I therpå har fått.
Tråd dertfore drifligt / sig warliga til /
Eho här på klandra och meen gådra wil /
Och låt oss nu höra / hwad tankar man har /
Om desse affärer: rälioner ej spar.
Jag är wäl försäkrat / och kan tryggas på /
Att detta lär mången / til lefrena gå /
Af länds barnen bläcka som intet skul' se /
Att sådan åwärfkan i landet skal ske.
The föra wäl säja / är Swerje så flent /
Att ther taga make / är Swenskom förment.
Kan icke Östgöthet / med Östgöthstor små /
Sig para tillsammans och lullande gå?
Och låta oss niuta / hwad landet frambar /
Man menar allt Nympher, som äro oss käre;
Ty börjar utlänning / såframgången få /
Tro säkert at flere / de pröfwa det på.
Nes / sådant förbygga / man måste med hast /
The landet oss sielfwa med tiden til last.
Nu bords man wäl swara / til detta och mer;
Men tiden är korter / om ursächt jag ber.
Tag dertfor' ej illa up / om jag blott får
Fritt säga at skulden / hos Eder sielf står!
Som intet wet taga på **Jungfrurna** wäst /
Samt tidigt försätta dem uti Er machs;
Ty när I försurmen och läten fri stå /
Det bästa och bästa / som man önska må /
Samt ofta utwäcka för Juno en bild /
Hos hwilken fins pångar; men dygden är wild;
Så må ingen undra at dygdens wan /
Den söker up makän / ehwar den fins gän.
Och wilken I mera förbygga sielf sak /
Så gåden I sielfwe / Er såfångt omak;
Ty Brudgummen ädel han önskar ej mer /
Att sökia sig make af Döttrarna fler.
Hwad andra wil wäga / han bryr sig ej om /
The ware från Ryssland / el' och ifrån Rom.
War dertfore tyster: gif afwunden sorg.
Hålt up med allt tadel: upwäck ingen sorg.
Låt Brudgum och Bruden stads fina then
frögd /

Som gläder i tiden / och glör dem förnögd.
 Ja låt oss fast håldre / uppå denna stund /
 Framträda och önska / af hierta och mund /
 Ut lycka må hända / de sörenne två /
 Wälsignelsen rōna / chwar de hålt gå.
 Jag för min det önskar / och stads önska wilt /
 Hör önskan o HErre / gif wärkan der til!
 Låt intet nu sēla / som kan theras ständ
 Förnöija / förlusta och ro gifwa månd.
 Låt hålsa och sundhet / uti deras bo /
 Låt walgång och medgång / för fötterne gro,
 Låt hunger och dyrtid / låt skend och påst /
 Ej komma i huset / at bli theras gäst.
 Låt trohet och kärlek / som altsammans kan /
 Låt sāmja och enhet / snåle lysa hwaran.
 Låt Gudsfruchtan blifwa thes dagliga spis;
 Ut nästan til framma / tig HErre til pruis!
 Ehem sielwom til heder / i all theras dar /
 Sij: detta är dygden / ibland ächta par.
 Hwad skal jag mer önska / kom Clio min wån /
 Säg hwad som än felas / och nu står igån?
 So Midæ talenter och Pactols Guld sand /
 Uenoder från Peru och Mexico land.
 Hwad wil tu så säga / om åker och ång?
 So men: åfwen Plantor kring bord och i sång.
 Sift HErre jag beder klåd salighets skrud /
 Enårtig sielf tåckes / på Brudgum och Brud.

33
 1000